

[J. O. Krag.]

tet må befolkningen, vælgerne, overveje. Jeg har forstået på finansministeren, at der dog i hvert fald er det lyspunkt, at der er en mulighed for folketingsvalg inden alt for længe, og dér må så vælgerne over for nej-regeringen vise deres vilje ved at sige nej til regeringspartierne.

Finansministeren (Poul Møller): Under denne debat er det budgetterede overskud på statsfinanserne blevet et meget centralt punkt, ligesom det var det under den udvalgsbehandling, der har fundet sted. Mere i periferien har man også drøftet andre dele af vort skattesystem, som ikke direkte hænger sammen med udskrivningsprocenten.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om udskrivningsprocenten og den derved fremkomne saldo på statsbudgettet. Det system, at vi, inden folketinget holder sommerferie, skal fastsætte den udskrivningsprocent, der først træder i kraft, når næstfølgende år begynder, har ligget i kildeskattelovgivningen i alle udkast til denne lovgivning. Det er klart, at et sådant system gør det givet, at folketinget på et meget usikkert grundlag må fastsætte udskrivningsprocenten. Den blev fastsat sidste forår på grundlag af den indtægtsudvikling, den prisudvikling og den økonomiske udvikling, man på det tidspunkt kunne forudse. Efterhånden som man nærmer sig 1970, viste det sig, at indtægtsudviklingen i 1969 var redet hastigere, end man havde ventet i foråret 1969. Der var kommet en kraftig inflatorisk tendens i den danske økonomi, og den trak gener med sig ved siden af de fordele, der lå i den store aktivitet og i den høje beskæftigelse, der blev genvundet.

Hvis vi nu følte os foranlediget til på dette grundlag, så snart udskrivningsprocenten skulle anvendes i praksis, at sige: nu skal udskrivningsprocenten eller trækprocenten eller lønmødtagerfradraget ændres her, første gang dette system overhovedet skal anvendes, så ville det sige, at de, der er de varmeste tilhængere af kildeskattesystemet, ville bringe det til et administrativt kaos. Hvis man ikke tror, kommunerne og kildeskattedirektoratet har nok at gøre med at få det nu tilrettelagte system til at fun-

gere, så tror man fejl. Der er masser at se til, der er tusinder af henvendelser praktisk taget daglig på kommunkontorerne. Skulle man nu indkalde alle trækkortene for at rette dem og føre fradragsskolonnerne à jour eller ændre trækprocenterne, så ville kildeskattesystemet simpelt hen få en premiere, som ville betyde et administrativt kaos. Det kan dette folketing naturligvis tage let på og sige: det kommer ikke os ved, vi ønsker de og de ændringer. Men den regering, der har det administrative ansvar for et sådant kaos, kan ikke se til med ligegyldighed.

Hertil kommer, at der jo ikke er noget i den økonomiske udvikling, som taler for, at vi her lige ved det første kildeskatteårs start skal ændre systemet, som det er tilrettelagt, sænke udskrivningsprocenten eller foretage andre drastiske skridt. Er det således, at der i dag er et vældigt fald i aktiviteten i det danske samfund? Er det således, at forbruget er stærkt faldende, så vi må prøve, at skabe et incitament til en stærkere aktivitet i samfundet? Er sandheden ikke den, at 1969 var et overordentlig godt år for praktisk taget alle erhvervsgrupper? Kan vi bare holde det niveau selv uden væsentlige reallønsforbedringer, så er det danske folk et rigt folk og et folk med en høj levestandard, højere end hos $\frac{9}{10}$ af jordens befolkning.

Derfor forekommer det mig, at denne debat ikke drejer sig om det væsentlige, nemlig hvordan vi kan prøve på at inspirere hinanden til at forbedre vores økonomi, men snarere om det langt ringere, hvordan vi kan inspirere hinanden til at ødelægge vores økonomi.

Jeg vil derfor sige, at ikke blot af administrative, men også af økonomiske grunde ville det være helt forkert, om man nu ville ændre det vedtagne system. Vi får lejlighed til i dette forår at drøfte udskrivningsprocenten for 1971, og vi får lejlighed til at drøfte finanslovsforslaget ved dets tredje behandling og derigennem tage stilling til, om vi ønsker et overskud af det omfang, der er foreslået fra regeringens side, naturligvis med ajourføring af tallene i overensstemmelse med de skøn, der kan foreligge i løbet af en måneds tid.

Men jeg vil gerne sige én ting til: jeg tror,